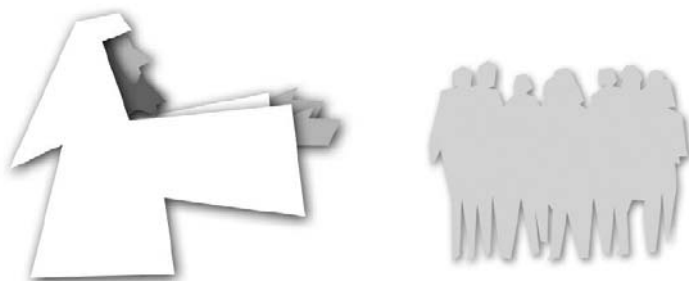

KALT TIL DISIPPEL AV JESUS

Bakgrunnsstoff *Matt 4,18-22; 5,46; 9,10.11; Mark 1,16-20; Luk 5,1-11; 18,10.11; Joh 1,35-51.*

Minnevers **“Troen er et pant på det vi håper, et bevis for det vi ikke ser” (Hebr 11,1).**

Etter at han hadde inntatt Roma kom Garibaldi med denne berømte kunngjøringen til sine soldater: “Soldater! Det eneste jeg kan tilby dere er sult, tørste, strabaser og død. La alle som elsker sitt land følge meg!” Han visste at mang en fin ungdom ville følge ham, og godta sult, tørste og død.” - A. Gordon Nasby, red., *Treasury of the Christian World* (Harper and Brothers, New York 1953), side 92.

I motsetning til Garibaldis oppfordring var ikke Jesu kall motivert av fedrelandskjærighet, men av kjærighet til Gud, et kall som – selv om det kunne føre til sult, tørst og død – også gir løfte om evig liv. Nå som den gang tar mennesker imot kallet om å følge ham og overgi sitt liv til ham, og dermed utgjør de en forskjell både her i verden og for evigheten.

Denne uken skal vi igjen se på de første kallene om å bli disipler som ble gitt, og vi skal forsøke å sanke lærdommer for vårt eget liv.

Ukeoversikt Hvordan skjedde de første kallene om å bli disipler? Hvilken rolle spilte Skriften i disse kallene? Hva kan vi lære av historien om da Levi Matteus ble kalt? Det er mange forskjeller, men hva er noen av likhetstrekkene ved kallene til å være disipler? Hvilke fortinn har vi i våre dager over de første disiplene?

SØNDAG**De første kallene**

Les Joh 1,35-51 og svar på disse spørsmålene:

1. Hvordan bidro døperen Johannes til å skape rammen om kallet av disse første disiplene? Hva kan vi lære av det som Johannes gjorde, også for vårt kall som et folk?

2. Hvor viktige var Skriftene for folkets vilje til å følge Jesus? Hva kan det lære oss?

3. Hva var disiplenes rolle i å kalle andre til å følge Jesus? Hva kan dette lære oss om vårt eget kall?

4. Hva gjorde Jesus for å hjelpe Natanael å se bort fra sine fordommer?

Etter å ha vært bare en kort stund sammen med Jesus, trodde Andreas at han var Messias, men i tillegg gjorde han det som Mesteren forventer at enhver disippel skal gjøre: Spre gleden ved å være disippel. Andreas later til å ha fått tak i et av disippelforholdets sentrale prinsipper: Det er ikke tenkt til eget forbruk, og det tilhører ikke et innestengt fellesskap eller en eksklusiv klubb. Det er en erfaring som må deles med andre.

I Andreas' svar på kallet finner vi et mønster. Andreas hørte Johannes tale og fulgte Jesus. Deretter fortalte han sin bror Peter om sin opplevelse og førte ham til Jesus, og Peter ble også en av Jesu etterfølgere.

Slik hører også vi sannheten om Jesus, beslutter å følge ham, og så forteller vi andre om Jesus. Dette gjentar seg dagstøtt, over hele verden.

Til ettertanke **Hva ville du si hvis du skulle fortelle noen om Jesus? Hvor dyp er din erfaring med Herren? Hva ville du si om Jesus som kunne gjøre noen interessert i å følge ham?**

MANDAG

Det første kallet hos Matteus og Markus

I Matteus 4,18-22 og Mark 1,16-20 møter vi andre sider ved dette første kallet. I begge tilfelle forlot de sine garn og fulgte ham, de som ble kalt. Hva betyr det?

Dette er verken første gang eller det eneste stedet i Bibelen der vi støter på dette prinsippet.

Slå opp til tekstene nedenfor. Hvordan kommer det samme prinsippet til uttrykk her, skjønt forholdene er annerledes?

I Mos 12,1 (se også Hebr 11,8) _____

I Kong 19,19-21 _____

Fil 3,8 _____

Hebr 11,24 _____

Det kan ikke understrekes ofte nok: Herren krever helhjertet respons. Det vi ikke overlater til ham, men klynger oss til, blir en avgud, noe vi vurderer som viktigere enn Herren. Verre er det at de tingene vi klynger oss til blir djevelens brekkstang for å dra oss helt bort fra Herren. Det er derfor vi må være villige til å oppgi alt det Herren ber oss om. Som han sier det: Vi kan ikke "tjene to herrer" (*Matt 6,24*).

TIRSDAG

Kallet hos Lukas

Hos Lukas finner vi kallet av disiplene i Luk 5,1-11. I likhet med de andre evangeliene finner vi trekk som ikke er tatt med hos de andre evangelistene, samtidig som det er utelatt ting vi finner hos de andre. Enkelte mener derfor at beretningene motsier hverandre. Men når man går dem nøyere etter i sømmene finner man som regel at problemene løser seg opp og viser at

selv om detaljer og vektlegging kan være forskjellig, så harmonerer historiene, især der det gjelder.

Les Luk 5,1-11. Hva er det som tyder på at Peter allerede trodde på Jesus?

Bare tenk over det. De hadde fisket hele natten, den tiden da fisket normalt var som best, men uten å få noe. Så kommer Jesus og sier at de skal kaste ut garnet. Tuller han? Hvis vi ikke har fått noe på hele natten, hvordan skal vi kunne få noe på lyse dagen? Men av en eller annen grunn hører Peter på ham. Hadde han allerede grunn til å tro på Jesus?

Hvordan reagerte Peter? Hvordan sammenfatter hans svar kjerne i disippelforholdet og det evige evangelium? Jes 53,6; Rom 5,16-21; 1Joh 1,7-9.

Til tross for vår falne natur, til tross for våre feil og svakheter, til tross for at vi, som Peter, er syndere, forlater Gud oss ikke. Tenk så naturlig det ville vært for oss å si “vik fra meg” i møtet med Gud. Men i blodet fra korset kan vi utholde Guds nærvær. I blodet fra korset kan vi være hans disipler.

Til ettertanke Tenk på det Jesus gjorde for oss på Golgata. Tenk på løftene om at han godtar oss, tilgir oss og forsoner oss med Gud på grunn av korset. Gjør krav på de løftene som er gitt, ikke fordi du er verdig til dem (var Peter det?), men fordi Gud har gitt dem, og du ønsker å ta ham på ordet.

ONSDAG

Levi Matteus blir kalt

Les Matteus 9,9; Mark 2,14, og Luk 5,27.28. Sammenlign kallet av Levi Matteus med kallet av de første disiplene. Hva er likt, og hva er forskjellig i kallet av Levi Matteus fra de andre disiplene?

Hittil har de Jesus har kalt vært fromme jøder, noe Joh 1,44.45 antyder. Men kallet av Levi Matteus rettes til en på samfunnets skyggeside. Han var toller, og som sådan ble han regnet blant utskuddene i samfunnet.

Les Matteus 5,46; 9,10.11; Mark 2,16 og Luk 18,10.11. Hva lærer vi her om samfunnets syn på slike som Matteus?

Matteus var den som hadde minst utsikter til å bli kalt til å være disippel. For det første ble han kalt rett ut av skatteoppkreverjobben. Romerske forfattere plasserte slike på linje med eiere av horehus, rabbiene jevnstilte dem med røvere. De ble betraktet som pengeutpressere. (*Luk 3,12.13*), notorisk uærlige og hatet av alle, især siden de var jøder som svindlet sine egne landsmenn på fiendens vegne og også svindlet myndighetene.

Tenk så uventet at Jesus skulle kalle en med et slikt rykte til disippel! Med det var nettopp det han gjorde. Kristi kall taler her til frelsens universelle natur, at hans rike favner alle og at han er villig til å gi alle en sjanse til å bli frelst.

Til ettertanke **Hvem er noen av dem i ditt samfunn som blir holdt for å være utskudd, sosialt og moralsk utenfor? Hva er din holdning til slike mennesker? Hva kan historien om kallet av Levi Matteus lære oss om ikke å være for raske til å dømme andre?**

TORS DAG

Kallet

Ta utgangspunkt i det vi har sett på denne uken (og før det) om kallet til å være disippel, og les Hebreerne 11,1. Hvilket budskap finner vi til oss selv der?

Det utrolige ved disse disiplenes svar på Kristi kall var hvor lite de må ha visst om det skulle komme, om hva de bega seg ut på da de forlot alt for å følge Mesteren.

Som vi så sist uke hadde de bibelske grunner for å tro at Jesus var Messias (*Joh 1,45*), men når vi studerer evangeliene ser vi hvor mye av Jesu verk og tjeneste som ennå var ukjent for dem, særlig den viktigste delen av hans oppdrag: døden på korset. Vi vet jo at de helt til siste slutt, og etter, hadde helt feil forståelse av det som skulle komme.

Les Mark 10,35-40; Joh 18,10, og Apg 1,6. Hvordan gir disse tekstene oss et innblikk i hvor lite de egentlig forstod?

Tenk på hvilke fordeler vi som moderne disipler har fremfor de første disiplene, særlig da de ble kalt. Jo, de fikk da se mange utrolige undere, men de visste ikke det vi vet om Kristi verk, kall og endelige seier. Og likevel vandret de i tro, den slags tro som Hebr 11,1 taler om.

Til ettertanke Er din tro svak? Kan det skyldes det du ser på, det du tenker på og det du bruker tid på? Hvilke skritt kan du ta her og nå som vil styrke din tro?

FREDAG

Videre studium

Les Luk 5,1-11; “Kom og se!” i *Alfa og Omega*, bind 4, side 105-115 (DA:132-143). Se også Matt 9,9; Luk 5,27.28; Joh 21,1-11. *The SDA Bible Commentary*, bind 5, side 352, 739, 909-911.

“Her stod de fire partnerne og hadde fått sin største fiskefangst noensinne. Da de hadde fått sin største materielle fremgang, forlot de forretningen. ... Selv i lys av underets større betydning må det ha krevd virkelig tro å forlate sitt yrke til fordel for en usikker fremtid som etterfølgere av en omreisende lærer som så langt hadde hatt liten fremgang. ... Men disiplene nølte ikke. Beslutningen om å oppløse dette fremgangsrike partnerskapet som fiskere til fordel for et høyere partnerskap sammen med Jesus som menneskefiskere ble tatt på flekken og med fullt overlegg. De trengte ikke betenkningstid eller tid til å ta seg av dem der hjemme. ... De hadde lagt ut på dypet som ordinære fiskere; da de gikk i land, la de i tro ut på det “dypet” som Jesus nå kalte dem til, for å fiske etter mennesker.” —*The SDA Bible Commentary*, bind 5, side 739.

Spørsmål til drøftelse

1. Hvordan må du prioritere annerledes om du skal opphøye Gud mer virkningsfullt og være mer konsekvent i ditt disiplerforhold?
2. Med tanke på torsdagens avsnitt: Hva er de fortrinnene vi i vår tid har fremfor disiplene? Hva er det vi vet som de ikke visste? Lag en liste og ta den med til gruppesamtalen. Snakk om det dere har funnet ut og spør dere selv: Hvordan utnytter vi disse fordelene til å vokse i nåden? Hvordan kan disse fordelene hjelpe oss til å vinne nye disipler?
3. Tenk på kallet av Levi Matteus. Snakk sammen i gruppen om fordom mot visse grupper mennesker. Hvordan er det med menigheten din som et hele? Hvilke grupper oppfattes som utskudd i deres samfunn? Hvordan kan dere tjene dem?

Svært ofte gjenspeiler våre menigheter sine omgivers kultur, også dens fordommer. Hvor åpne er dere for deres eget samfunns Matteuser? Hvordan kan dere bidra til at deres menighet overvinner dette fryktelige symptomet på den falne menneskenatur?